

Publicerad 2017-07-04 12:41 av Torkade rosor

Ingenting är att underskatta vårt vi

Och så finns det så där otroligt mycket som jag vill säga igen samtidigt som inget alls

- om jag kunde lyssna till dina andetag just nu skulle det vara allt jag behöver -

Det är ett under att det inte bubblar känslor ut ur öronen på mig men jag skulle väl skrämman livet ur dig om det syntes så förbannat uppenbart (som jag ändå vet att det gör i alla fall)

- blås lite rök i det ansikte som åtrår dig mer än bara lite -

Kanske är chockterapin redan över, den som du påstod drog dig upp (jag skulle göra det om och om igen från 550 kilometers avstånd om det behövdes igen), och jag vet att du inte gillar när du får läsa om dig själv men det måste ändå få vara okej om det är på fri vers

- två par läppar som möts högst uppe på en kulle måste vara de bästa av båda slag -

Det är inte blåmögelost eller en ädelvariant på varm macka från en genomskinlig påse i rött och grönt, men vindruvorna hamnar likt förbannat under soffan när det finaste sitter på bordet

- vet om att det är du som gungar mitt hjärta -

Även om du inte vågar tro på det själv och det saknar både rim och melodi, men vem vill alltid kunna förutspå en tonartshöjning

(jag tror att jag vet att det var ungefär nyss du började känna stressen pulsera igen)

- hela din uppenbarelse är jävligt betydelsefull för mig! -

Jag hoppas, önskar, att du en dag ska våga låta mig tycka om dig på riktigt, mer än tycka om (det skulle vara en lögn om jag inbillade mig själv något annat)

Som en överhettad röv, att vara seg i kolan eller en jacka under ett par vita byxor. Min keps måste trivas riktigt bra just nu, det är väl okej om jag blir avundsjuk på den?

- ica hos dig kommer alltid att kännas som det mest naturliga för mig -

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Torkade rosor med Poeter.se id #94099 innehar upphovsrätten